Lietas arhīva Nr. AA43-0902-17/12
ECLI:LV:ADAT:2017:1109.A420206716.1.S

**SPRIEDUMS**
**Latvijas tautas vārdā**

Rīgā 2017.gada 9.novembrī

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesnesis referents K.Berķis,
tiesneši M.Birzgalis un L.Paegļkalna

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz SIA "LatRosTrans" pieteikumu par pienākuma uzlikšanu Valsts zemes dienestam veikt inženierbūvju kadastrālās vērtības pārrēķinu par 2012., 2013., 2014. un 2015.gadu, kā arī par pienākuma uzlikšanu Ventspils novada pašvaldībai, Ventspils pilsētas pašvaldībai, Kandavas novada pašvaldībai, Talsu novada pašvaldībai un Viesītes novada pašvaldībai veikt nekustamā īpašuma nodokļa pārrēķinu un atmaksāt nodokļa pārmaksu par 2013., 2014. un 2015.gadu, bet Auces novada pašvaldībai par 2013. un 2014.gadu, sakarā ar SIA "LatRosTrans" apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2016.gada 1.novembra spriedumu.

## Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja SIA "LatRosTrans" 2015.gada 7.septembrī vēsās Valsts zemes dienestā (turpmāk – Dienests), lūdzot pārrēķināt 37 inženierbūvju - maģistrālo naftas produktu cauruļvadu kadastrālo vērtību, piemērojot inženierbūvju nolietojuma procentu 80% un tam atbilstošu fiziskā stāvokļa korekcijas koeficientu 0,1. Lūgums pamatots ar to, ka 2012.gada 10.janvārī izdoti Ministru kabineta noteikumi Nr.48 "Būvju kadastrālās uzmērīšanas noteikumi" (turpmāk – noteikumi Nr.48), atbilstoši kuros ietvertajai inženierbūvju nolietojuma procenta koeficienta aprēķināšanas metodikai inženierbūvju nolietojuma procenta koeficients nosakāms 80 %, nevis kā līdz šim 70 % apmērā. Attiecīgi atbilstoši Ministru kabineta 2006.gada 18.aprīļa noteikumu Nr.305 "Kadastrālās vērtēšanas noteikumi" (turpmāk – noteikumi Nr.305) 9.pielikumā noteiktajam inženierbūvju fiziskā stāvokļa korekcijas koeficients ir trīs reizes mazāks - 0,1 līdzšinējā 0,3 vietā.

Dienests 2015.gada septembrī aktualizēja kadastra datus un noteica strīdus inženierbūvēm nolietojuma procentu 80%, fiziskā stāvokļa korekcijas koeficientu 0,1, kā arī pārrēķināja inženierbūvju kadastrālo vērtību.

Pieteicēja ar 2016.gada 16.februāra iesniegumu atkārtoti vērsās Dienestā, lūdzot pārrēķināt arī vēsturiskās inženierbūvju kadastrālās vērtības no noteikumu Nr.48 spēkā stāšanās brīža līdz kadastra datu aktualizācijas brīdim 2015.gada septembrī.

[2] Dienesta ģenerāldirektora vietnieks kadastra jautājumos 2016.gada 21.martā ar lēmumu Nr.2-09/1126 atteicās veikt inženierbūvju vēsturiskās kadastrālās vērtības pārrēķinu. Pieteicēja atteikumu apstrīdēja.

Arī Dienesta ģenerāldirektore ar 2016.gada 14.jūnija lēmumu Nr.2-10/38 atteica veikt pieteicējas inženierbūvju kadastrālās vērtības pārrēķinu, norādot, ka nav konstatēta kļūda Kadastra informācijas sistēmā reģistrētajos datos, kā arī nav konstatējams neviens no noteikumu Nr.305 139.punktā minētajiem gadījumiem, kādos pārrēķināma vēsturiskā kadastrālā vērtība.

[3] Pieteicēja 2016.gada februārī vērsās Ventspils novada pašvaldībā, Ventspils pilsētas pašvaldībā, Kandavas novada pašvaldībā, Auces novada pašvaldībā, Talsu novada pašvaldībā un Viesītes novada pašvaldībā (turpmāk visas kopā – pašvaldības), lūdzot veikt nekustamā īpašuma nodokļa (turpmāk – NĪN) pārrēķinu attiecīgās pašvaldības teritorijā esošajām kopumā 12 inženierbūvēm ar kadastra apzīmējumiem 98740100092003, 98740100092004, 90940030075003 un 90940030075007, 27000300128002, 27000300128005, 46900050083002 (tikai attiecībā par 2013. un 2014.gadu), 88420070117001, 88420070117004, 56800060007002, 56800060007005, 58600060007006 (turpmāk – strīdus inženierbūves) par 2013., 2014. un 2015.gadu, izmantojot pareizas strīdus inženierbūvju kadastrālās vērtības, un atmaksāt pieteicējai pārmaksāto NĪN par minētajiem gadiem.

Pieteicēja norādīja, ka pašvaldības, aprēķinot NĪN norādītajām inženierbūvēm, izmantojušas nepareizu inženierbūvju kadastrālo vērtību un tādējādi NĪN aprēķināts trīskāršā apmērā. Līdz ar to pieteicējai izveidojusies NĪN pārmaksa.

[4] Pašvaldības atteicās veikt NĪN pārrēķinu strīdus inženierbūvēm un atmaksāt pieteicējai NĪN. Pašvaldības atteikumu pamatojušas ar to, ka NĪN inženierbūvēm aprēķināts tiesiski, pamatojoties uz Kadastra informācijas sistēmā norādīto kadastrālo vērtību, kuras noteikšana ir Dienesta, nevis pašvaldības kompetencē.

[5] Pieteicēja iesniedza Administratīvajā rajona tiesā atsevišķus pieteikumus par pienākuma uzlikšanu Dienestam veikt inženierbūvju kadastrālās vērtības pārrēķinu par 2012., 2013., 2014. un 2015.gadu, bet katrai no pašvaldībām – NĪN pārrēķinu par 2013., 2014. un 2015.gadu un pārmaksātā NĪN atmaksu.

Pieteikumos norādīti turpmāk minētie argumenti.

[5.1] Saskaņā ar Kadastra informācijas sistēmā pieejamo informāciju gan 2013.gada 1.janvārī, gan 2014.gada 1.janvārī, gan arī 2015.gada 1.janvārī inženierbūvju reģistrētais nolietojuma procents bija 70%, kas nozīmē, ka būves fiziskā stāvokļa koeficients ir 0,3. Savukārt saskaņā ar noteikumu Nr.48 111.punktā noteikto būves fiziskā stāvokļa koeficienta aprēķināšanas metodiku, kas ir spēkā no 2012.gada 10.janvāra, inženierbūvju nolietojuma koeficientam bija jābūt 80% un attiecīgi būves fiziskā stāvokļa koeficientam 0,1. Līdz ar noteikumu Nr.48 spēkā stāšanos inženierbūvēm noteiktā kadastrālā vērtība vairs nav atzīstama par tiesisku, jo inženierbūvēm noteiktās kadastrālās vērtības aprēķinā izmantotais inženierbūvju nolietojuma aprēķins vairs neatbilst normatīvajos aktos noteiktajam, kā rezultātā inženierbūvju kadastrālās vērtības noteikšanā ir izmantots nepareizs fiziskā nolietojuma korekcijas koeficients.

Tādējādi strīdus inženierbūvēm tika noteikta nepareiza kadastrālā vērtība, izmantojot nepareizu inženierbūvju nolietojuma procentu un secīgi arī nolietojuma procentam atbilstošo korekcijas koeficientu.

Dienests 2015.gada septembrī veica strīdus inženierbūvju kadastrālās vērtības pārrēķinu, nosakot jaunu kadastrālo vērtību. Taču Dienests ir rīkojies prettiesiski, neveicot vēsturiskās kadastrālās vērtības pārrēķinu.

[5.2] Par strīdus inženierbūvēm aprēķinātais NĪN par 2013., 2014. un 2015.gadu, lai gan atbilstošs tobrīd aktuālajai kadastrālajai vērtībai, tomēr ir nepareizs, ņemot vērā to, ka NĪN aprēķinā izmantota nepareiza kadastrālā vērtība. Pašvaldība kā nodokļu administrācija ir atbildīga par to, lai, aprēķinot NĪN, tiktu ievērotas spēkā esošās tiesību normas un netiktu prettiesiski aizskartas nodokļu maksātājam Satversmes 105.pantā garantētās tiesības uz īpašumu.

Pieteicējas iebildumi ir nevis pret pašu NĪN aprēķinu kā tādu, bet gan pret prettiesiski noteiktas kadastrālās vērtības izmantošanu NĪN aprēķinos.

[5.3] Saskaņā ar noteikumu Nr.305 9.pielikumu 80% nolietojuma procentam atbilst korekcijas koeficients 0,1, kas ir trīs reizes mazāks nekā inženierbūvju kadastrālās vērtības aprēķinā izmantotais 0,3. No minētā secināms, ka inženierbūvju kadastrālā vērtība ir noteikta trīs reizes augstāka, nekā tai vajadzētu būt. Tādējādi pieteicēja 2013., 2014. un 2015.gadā ir samaksājusi NĪN par strīdus inženierbūvēm trīs reizes vairāk, nekā tai pienāktos, ja inženierbūvju kadastrālā vērtība būtu aprēķināta pareizi. Līdz ar to visos trijos gados nepamatoti noteiktās strīdus inženierbūvju kadastrālās vērtības ir radījušas pieteicējai būtiskas negatīvas sekas.

[5.4] Saskaņā ar Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 55.panta pirmo daļu kadastrālo aktualizāciju veic Dienests. Minētā likuma 13.pants uzliek par pienākumu kadastra subjektam, par kādu ir uzskatāma arī pieteicēja, ierosināt kadastra objekta kadastra datu aktualizāciju Kadastra informācijas sistēmā tikai gadījumos, ja mainīts nekustamā īpašuma sastāvs vai nekustamā īpašuma objektu raksturojošie dati. Normatīvajos aktos ietvertā regulējuma izmaiņas, kas Dienestam uzliek par pienākumu, aprēķinot būves fiziskā stāvokļa korekcijas koeficientu, izmantot augstāku maksimāli pieļaujamo būves nolietojumu koeficientu, nav uzskatāmas par šādām izmaiņām.

Inženierbūvju kadastra datu (nolietojuma procenta) neatbilstība normatīvo aktu noteikumiem ir radusies normatīvā regulējuma izmaiņu rezultātā, nevis inženierbūvju tehnisko rādītāju izmaiņu vai citu izmaiņu dēļ, kuras var ietekmēt pieteicēja kā inženierbūvju īpašniece. Tādējādi pieteicējai nebija jāiesniedz Dienestā dokumenti nolietojuma procentu aprēķināšanai atbilstoši spēkā esošajiem normatīvajiem aktiem.

Dienestam ir pieejami visi nepieciešamie dokumenti tiesisku inženierbūvju nolietojuma procentu noteikšanai. Faktiski ir konstatējama kadastra datu neatbilstība dokumentiem, uz kuru pamata attiecīgie dati reģistrēti. Atbilstoši Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 93.pantam Dienestam, konstatējot šādu neatbilstību, jālabo kļūdainie kadastra dati un tie jāaktualizē. Nav aizliegts veikt kļūdu labojumu arī attiecībā uz vēsturiskajiem kadastra datiem.

Pienākums aktualizēt kadastra datus gadījumos, kad tiek grozīti normatīvie akti attiecībā uz kadastra datu aprēķiniem un noteikšanu, gulstas uz Dienestu.

Pieteicēja varēja paļauties, ka Dienesta rīcība, nosakot inženierbūvju nolietojuma procentu, atbildīs tiesību normām. Pieteicējai nebija pienākuma sekot līdzi tiesību normu izmaiņām, kas nosaka Dienesta pienākumu.

[6] Dienests sniegtajos paskaidrojumos ir norādījis, ka pieteicēja būtībā vēlas vēsturiskās kadastrālās vērtības pārrēķinu. Vēsturisko kadastrālo vērtību Dienests aprēķina noteikumu Nr.305 139.punktā minētajā gadījumā, kā arī tad, ja saskaņā ar Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 93.pantu Kadastra informācijas sistēmā reģistrētajos datos tiek konstatēta un labota kļūda, kas ietekmē kadastra objekta kadastrālo vērtību. Konkrētajā gadījumā nav konstatēta kļūda Kadastra informācijas sistēmā reģistrētajos datos (datu neatbilstība Dienesta rīcībā esošajiem dokumentiem), un nav konstatējams neviens no noteikumu Nr.305 139.punktā minētajiem gadījumiem, tādēļ Dienestam nav tiesiska pamata pārrēķināt inženierbūvju kadastrālo vērtību par laika periodu no 2012.gada 10.janvāra līdz brīdim, kad tika veikta Kadastra informācijas sistēmā reģistrēto datu aktualizācija.

[7] Savukārt pašvaldības lietā ir sniegušas paskaidrojumus, ka NĪN aprēķins veikts tiesiski un pareizi atbilstoši strīdus inženierbūvju kadastrālajai vērtībai. Nekustamā īpašuma kadastrālās vērtības noteikšana ir Dienesta, nevis pašvaldību kompetencē.

[8] Administratīvā rajona tiesa ar 2016.gada 1.novembra spriedumu noraidīja pieteicējas pieteikumu. Spriedums

pamatots ar turpmāk norādītajiem argumentiem.

[8.1] Atbilstoši Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma normām Kadastra informācijas sistēma ir datu kopums par konkrēta nekustamā īpašuma aktuālo stāvokli, kā arī ietver ziņas par nekustamā īpašuma vēsturiskajiem datiem, īpašniekiem un citus datus, tostarp kadastrālās vērtēšanas datus. Izmaiņu izdarīšanu šajā sistēmā veic Dienests, veicot datu aktualizāciju. Aktuālo kadastra informāciju cita starp izmanto NĪN administrēšanai.

No Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 57.panta un Ministru kabineta 2012.gada 10.aprīļa noteikumu Nr.263 "Kadastra objekta reģistrācijas un kadastra datu aktualizācijas noteikumi" (turpmāk – noteikumi Nr.263) 2., 5., 6. un 87.[1]punkta izriet, ka Dienests datu aktualizāciju Kadastra informācijas sistēmā veic, pamatojoties uz Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 24.pantā minēto personu iesnieguma pamata. Noteikumi Nr.263 neparedz gadījumu, kad Dienestam pēc savas iniciatīvas Kadastra informācijas sistēmā ir jāaktualizē kadastrālā vērtība, ja ar ārēja normatīvā akta stāšanos spēkā mainās kadastra objektu raksturojošie dati (t.sk. fiziskā nolietojuma procents).

[8.2] Vēsturisko kadastrālo vērtību Dienests aprēķina noteikumu Nr.305 139.punktā minētajā gadījumā (pēc pieprasījuma, pamatojoties uz tiesas nolēmumu vai administratīvo aktu), kā arī tad, ja saskaņā ar Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 93.pantu Kadastra informācijas sistēmā reģistrētajos datos tiek konstatēta un labota kļūda, kas ietekmē kadastra objekta kadastrālo vērtību.

Izskatāmajā gadījumā nav konstatējama kadastra datu neatbilstība dokumentiem, uz kuru pamata kadastra dati reģistrēti. Uz šādiem apstākļiem nenorāda arī pieteicēja. Nav arī konstatējams noteikumu Nr.305 139.punktā minētais gadījums, līdz ar to Dienestam nebija pamata veikt vēsturisko kadastra datu aktualizāciju.

[8.3] Nav pamatots pieteicējas iebildums, ka Dienestam pēc savas iniciatīvas, mainoties tiesiskajam regulējumam, bija jāaktualizē inženierbūvju kadastrālā vērtība. Inženierbūvju kadastrālā vērtība tiek aktualizēta, pamatojoties uz Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 24.pantā minētās personas iesniegtu inženierbūves datu deklarāciju.

[8.4] Tiesa piekrīt pieteicējas viedoklim, ka normatīvie akti neparedz tiesības būves īpašniekam pašam aprēķināt savas būves nolietojuma procentu. Taču normatīvie akti paredz būves īpašnieka pienākumu iesniegt Dienestā tehniskos datus par būvi, kas ļautu Dienestam veikt izmaiņas attiecīgās būves kadastra datos.

Noteikumu Nr.48 3.punkts noteic, ka būves kadastrālo uzmērīšanu uzsāk, pamatojoties uz Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 24.pantā minētās personas iesniegumu un tam pievienotajiem dokumentiem, kas noteikti normatīvajā aktā par kadastra objekta reģistrāciju un kadastra datu aktualizāciju. Līdz ar to nav pamatots pieteicējas iebildums, ka Dienests, saņemot pieteicējas 2015.gada 7.septembra iesniegumu par inženierbūvju nolietojuma procenta aktualizāciju, ir atzinis kļūdu un to labojis. Dienests, saņemot minēto iesniegumu, ir veicis aktuālo kadastra datu pārbaudi un, pamatojoties uz Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 24.pantā minētās personas iesniegumu un noteikumos Nr.48 noteikto regulējumu, tos aktualizējis.

[8.5] Apkopojot iepriekš konstatēto, tiesa atzīst, ka nepastāv priekšnosacījumi pienākuma uzlikšanai Dienestam aktualizēt Kadastra informācijas sistēmā inženierbūvju vēsturiskos datus.

[8.6] No likuma "Par nekustamā īpašuma nodokli" 3.panta trešās daļas un 4.panta, kā arī Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 5.panta pirmās un otrās daļas izriet, ka NĪN aprēķināšana balstās uz Kadastra informācijas sistēmā pieejamajiem aktuālajiem datiem.

Augstākā tiesa ir atzinusi, ka tiesību normās nav atrodama pašvaldībai noteikta kompetence pirms nodokļa aprēķina ierosināt datu aktualizāciju vai neņemt vērā reģistrētos datus (*sk. Augstākās tiesas 2013.gada 11.novembra sprieduma lietā Nr.SKA-0653-13 13.punktu*).

Līdz ar to pieteicēja nav tiesīga prasīt pašvaldībai pašai noteikt inženierbūvju kadastrālo vērtību NĪN administrēšanai. Ņemot vērā, ka NĪN pieteicējai ir aprēķināts atbilstoši Kadastra informācijas sistēmā pieejamajiem aktuālajiem, nav konstatējams, ka būtu izveidojusies NĪN pārmaksa, kuru pieteicēja būtu tiesīga prasīt atmaksāt.

[9] Pieteicēja par tiesas spriedumu iesniedza apelācijas sūdzību, norādot uz šādiem argumentiem.

[9.1] Pretēji tiesas ieskatiem pieteicējai nebija tiesiska pienākuma vērsties Dienestā, lai aktualizētu kadastra datus par inženierbūvēm, jo nebija iestājušies Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 13.panta pirmajā daļā noteiktie apstākļi. Šāds pieteicējas pienākums neizriet arī no noteikumu Nr.263 2., 5., 6. un 87.[1]punkta, uz ko pamatojusies tiesa.

[9.2] Tiesa nepamatoti uzskatījusi, ka fiziskā nolietojuma procenti ir kadastra objektu raksturojoši dati. Būves fiziskais nolietojums ir viens no kadastra datiem, par kuru pareizību atbild Dienests. Savukārt kadastra objektu raksturojošie dati ir attiecīgā objekta tehniskie dati, kuri izskatāmajā lietā nav mainījušies, bet kuru izmaiņu gadījumā par datu aktualizāciju atbildētu pieteicēja. Tādējādi lietā nebija veicama kadastra datu aktualizācija kadastra objektu raksturojošo datu izmaiņu dēļ.

[9.3] Tiesa nepareizi secinājusi, ka lietā nav konstatēta kadastra datu neatbilstība dokumentiem, uz kuru pamata kadastra dati reģistrēti, un ka pieteicēja uz šādu neatbilstību nav norādījusi.

Turklāt arī paša Dienesta rīcība, pārrēķinot inženierbūvju kadastrālo vērtību tikai uz pieteicējas iesnieguma pamata bez papildu dokumentu vai informācijas pieprasīšanas no pieteicējas, kā arī bez inženierbūvju apsekošanas apvidū, liecina par to, ka esošajā lietā strīdus perioda ietvaros ir konstatējama kadastra datu neatbilstība dokumentiem, uz kā pamata tie reģistrēti.

[9.4] Tiesa ir acīmredzami ignorējusi Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma mērķi - nodrošināt sabiedrību ar aktuālu kadastra informāciju par visiem valsts teritorijā esošajiem nekustamajiem īpašumiem. Minētais mērķis nevar būt deklaratīvs, jo tā realizācija ir būtiska, lai attiecībā uz NĪN objektiem tiktu noteikts pareizs un taisnīgs NĪN.

Visa nepieciešamā informācija, lai inženierbūvēm noteiktu pareizu nolietojuma procentu, tostarp dati par inženierbūvju

faktisko nolietojuma procentu, jau bija Dienesta rīcībā. Nolietojuma procenta pareiza ierakstīšana attiecībā uz inženierbūvēm strīdus perioda ietvaros pēc būtības nebūtu jaunu kadastra datu izveidošana, bet gan spēkā esošā normatīvā regulējuma piemērošana, izmantojot Dienesta rīcībā jau esošus datus.

[9.5] Pašvaldībām, saņemot NĪN maksāšanas paziņojuma apstrīdēšanas iesniegumu, ir pienākums pārbaudīt maksājamā NĪN apmēra aprēķina pareizību atbilstoši likuma "Par nodokļiem un nodevām" 18.panta pirmās daļas 2.punktam. Pašvaldībām taisnīga NĪN aprēķina vajadzībām bija pienākums pārbaudīt to, vai kadastrālā vērtība par inženierbūvēm ir noteikta pareizi, ņemot vērā, ka kadastrālās vērtības nepareizība ir acīmredzama un tas ir būtiskākais apstrīdēšanas arguments, kā arī piemērot pareizu kadastrālo vērtību, pat ja tā nav reģistrēta Kadastra informācijas sistēmā. Visi inženierbūvju kadastrālās vērtības noteikšanai nepieciešamie dati ir publiski pieejami.

[10] Dienests pieteicējas iesniegto apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu un noraidāmu.

Normatīvie akti Dienestam neparedz pienākumu vai tiesības pēc savas iniciatīvas ierosināt Kadastra informācijas sistēmā reģistrēto kadastra objektu kadastra datu aktualizāciju. Dati par inženierbūves nolietojumu saskaņā ar noteikumu Nr.263 5.pielikuma 4.2.20.apakšpunktu ir viens no inženierbūvi raksturojošiem rādītājiem. Šo rādītāju aktualizē būvju kadastrālās uzmērīšanas procesa ietvaros, veicot inženierbūves kadastrālo uzmērīšanu, vai atsevišķas kadastrālās uzmērīšanas darbības rezultātā, neveicot inženierbūves apsekošanu (noteikumu Nr.48 132.2.apakšpunkts). Saskaņā ar noteikumu Nr.48 3.punktu būves kadastrālās uzmērīšanas procesu vai tikai atsevišķu kadastrālās uzmērīšanas darbību (bez būves apsekošanas) Dienests uzsāk pēc ierosinātāja - Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 24.pantā minētās personas iesnieguma saņemšanas. No minētā un Nekustamā īpašuma valsts kadastra likuma 13.panta pirmās daļas izriet, ka tieši nekustamā īpašuma īpašniekam vai tiesiskajam valdītājam ir pienākums ierosināt datu, tai skaitā būves nolietojuma, aktualizāciju Kadastra informācijas sistēmā, iesniedzot iesniegumu. Pieteicēja ir ierosinājusi datu aktualizāciju 2015.gadā.

Nav pamatots apelācijas sūdzībā izteiktais apgalvojums par Kadastra informācijas sistēmas datu neatbilstību dokumentiem. Par kļūdu nevar uzskatīt to, ka inženierbūvēm līdz datu aktualizācijas brīdim 2015.gadā Kadastra informācijas sistēmā saskaņā ar normatīvo aktu prasībām bija reģistrēts aktuālais nolietojums 70%.

[12] Viesītes novada pašvaldība, Kandavas novada dome, Ventspils pilsētas dome iesniegtajos paskaidrojumos ir norādījušas, ka apelācijas sūdzību neatzīst.

[13] Apelācijas sūdzībā izteikts lūgums par lietas izskatīšanu mutvārdu procesā, norādīts uz lietas sarežģītību un tiesu prakses trūkumu līdzīgās lietās. Izvērtējot lūgumu, apgabaltiesa secina, ka pieteicējas norādītie apstākļi nav atzīstami par tādiem, kuru pārbaudei būtu nepieciešams noteikt mutvārdu procesu. Pārbaudot lietas materiālus, apgabaltiesa secina, ka lietā iesniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai izspriestu lietu rakstveida procesā.

Ievērojot minēto, Administratīvā apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 304.panta pirmo daļu lietu izskata rakstveida procesā.

## Motīvu daļa

[14] Pārbaudījusi lietas materiālus un izvērtējusi pirmās instances tiesas sprieduma pamatojumu kopsakarā ar apelācijas sūdzībā ietvertajiem argumentiem, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka Administratīvā rajona tiesa spriedumā ir izvērtējusi visus būtiskos lietas apstākļus un procesa dalībnieku argumentus. Pirmās instances tiesas spriedumā ietvertie motīvi atbilst arī Administratīvās apgabaltiesas spriedumā līdzīgā lietā paustajām atziņām (*sk. Administratīvās apgabaltiesas 2017.gada 7.aprīļa spriedumu administratīvajā lietā Nr.A420264915*).

Ņemot vērā, ka pirmās instances tiesas spriedumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, apgabaltiesa saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 307.panta ceturto daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un atkārtoti to pašu argumentu izklāstu nenorāda.

Izvērtējusi apelācijas sūdzības argumentus, apgabaltiesa secina, ka visas būtiskās atbildes uz šiem argumentiem ir jau sniegtas pirmās instances tiesas spriedumā.

## Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307. un 309.pantu, Administratīvā apgabaltiesa

**nosprieda**

noraidīt SIA "LatRosTrans" pieteikumu.

Spriedumu var pārsūdzēt Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamentā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, kasācijas sūdzību iesniedzot Administratīvajā apgabaltiesā.

Tiesnesis referents K.Berķis

Tiesneši M.Birzgalis

L.Paegļkalna